

Ευρωπαϊκή
Επιτροπή

Κύριες Εισηγήσεις της Ευρυδικής

Αριθμοί-Κλειδιά για τους Εκπαιδευτικούς και τους Διευθυντές των Σχολείων στην Ευρώπη

Η έκθεση *Αριθμοί-Κλειδιά για τους Εκπαιδευτικούς και τους Διευθυντές των Σχολείων στην Ευρώπη* αποτελεί ένα νέο προϊόν της σειράς Αριθμοί-Κλειδιά του Δικτύου Ευρυδική το οποίο χαρτογραφεί την κατάσταση που επικρατεί στο εκπαιδευτικό επάγγελμα σε 32 χώρες (κράτη-μέλη της ΕΕ, Κροατία, Ισλανδία, Λιχτενστάιν, Νορβηγία και Τουρκία). Η έκθεση παρέχει μια σφαιρική εικόνα για την επαγγελματική εξέλιξη και τις συνθήκες εργασίας των εκπαιδευτικών και των διευθυντών των σχολείων στην Ευρώπη και παρουσιάζει τα πραγματικά πλεονεκτήματα και αδυναμίες του χώρου. Συνεπώς, μπορεί να συμβάλει στην προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας διδασκαλίας, κάτι που αποτελεί καίριο στόχο του Στρατηγικού Πλαισίου στον τομέα της Εκπαίδευσης και της Κατάρτισης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής («ΕΚ 2020»).

Ειδικότερα, η έκθεση παρέχει πληροφόρηση για τους εκπαιδευτικούς στην προσχολική, πρωτοβάθμια και γενική κατώτερη και ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Εξετάζει τα διάφορα στάδια στη σταδιοδρομία των εκπαιδευτικών ξεκινώντας από την αρχική κατάρτιση μέχρι την είσοδό τους στον επαγγελματικό στίβο, την επαγγελματική εξέλιξη και τη συνταξιοδότησή τους. Η προσέγγιση στο θέμα της διευθυντικής στελέχωσης των σχολείων αφορά στους όρους πρόσβασης στη θέση του διευθυντή, στις μορφές κατανομής διευθυντικών καθηκόντων και στις κύριες δραστηριότητες που καλούνται να αναλάβουν οι διευθυντές. Η έκθεση καταπιάνεται επίσης με τα χαρακτηριστικά και τις συνθήκες που διέπουν το έργο των εκπαιδευτικών και των διευθυντών, περιλαμβανομένων της ηλικίας, του φύλου, των ωρών εργασίας, των αποδοχών καθώς και πληροφοριών για τον καθημερινό επαγγελματικό τους βίο, π.χ. αναλογίες μαθητή/εκπαιδευτικού.

Η έκθεση *Αριθμοί-Κλειδιά για τους Εκπαιδευτικούς και τους Διευθυντές των Σχολείων στην Ευρώπη* συνδυάζει στατιστικά στοιχεία και ποιοτικές πληροφορίες που απεικονίζονται σε 62 δείκτες οι οποίοι απορρέουν από πρωτογενή δεδομένα που παρέχονταν το Δίκτυο Ευρυδική και η Eurostat καθώς και στοιχεία από τις διεθνείς μελέτες TALIS 2008, PISA 2009 και TIMSS 2011.

Το παρόν ενημερωτικό έντυπο παρουσιάζει μερικά από τα κύρια ευρήματα της έκθεσης.

Τι είναι η Ευρυδική

Το Δίκτυο Ευρυδική παρέχει πληροφορίες και αναλύσεις για τα εκπαιδευτικά συστήματα και πολιτικές στην Ευρώπη. Αποτελείται από 40 εθνικές μονάδες στις 36 χώρες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα διά Βίου Μάθησης της ΕΕ. Ο συντονισμός και η διαχείριση του Δικτύου υπάγονται στον Εκτελεστικό Οργανισμό Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Μέσων και Πολιτισμού της ΕΕ που εδρεύει στις Βρυξέλλες, ο οποίος εκπονεί τις εκδόσεις και διαχειρίζεται τις βάσεις δεδομένων του Δικτύου.

Η πλήρης μελέτη

Αριθμοί-Κλειδιά για τους Εκπαιδευτικούς και τους Διευθυντές των Σχολείων στην Ευρώπη διατίθεται στην αγγλική γλώσσα στον ιστότοπο του Δικτύου Ευρυδική

http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/key_data_en.php

Η έκθεση διατίθεται σε έντυπη μορφή

κατόπιν υποβολής σχετικής αίτησης στη διεύθυνση:
eacea-eurydice@ec.europa.eu

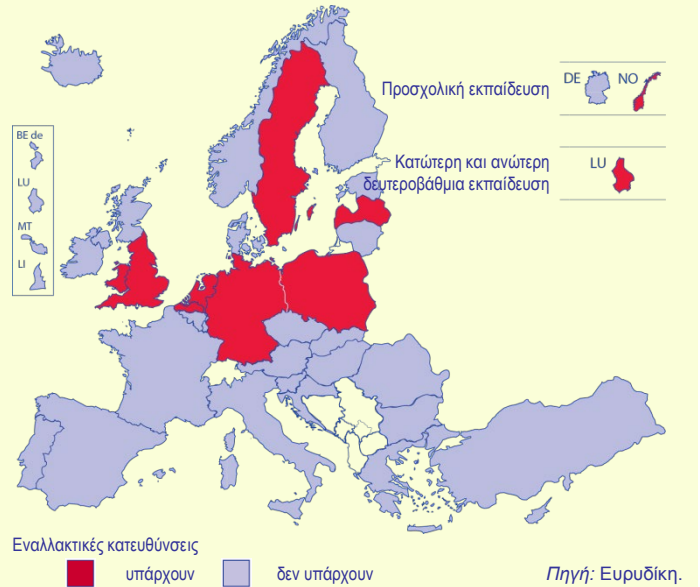
Επικοινωνία

Wim Vansteenkiste,
Επικοινωνία και Εκδόσεις:
+32 2 299 50 58

Σε γενικές γραμμές, η αρχική κατάρτιση των εκπαιδευτικών προβλέπει την απόκτηση πτυχίου bachelor τετραετούς φοίτησης

Σε γενικές γραμμές, οι φοιτητές-υποψήφιοι εκπαιδευτικοί στην Ευρώπη πρέπει να ακολουθούν σπουδές 4ετούς και 5ετούς φοίτησης. Ο τίτλος bachelor είναι το συνηθέστερο πτυχίο που απονέμεται στους εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας και κατώτερης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτό ισχύει εξίσου για όσους επιθυμούν να διδάξουν στο προσχολικό επίπεδο, με εξαίρεση τους φοιτητές στην Τσεχία, τη Γερμανία, τη Μάλτα, την Αυστρία και τη Σλοβακία, όπου αρκεί το δίπλωμα του ανώτερου δευτεροβάθμιου ή μεταδευτεροβάθμιου επιπέδου. Στην πλειονότητα των χωρών, μόνο όσοι φοιτητές επιθυμούν να διδάξουν στο ανώτερο δευτεροβάθμιο επίπεδο οφείλουν να φοιτήσουν μέχρι και το μεταπτυχιακό επίπεδο master. Εναλλακτικές κατευθύνσεις για την απόκτηση σχετικών προσόντων, όπως είναι τα βραχυπρόθεσμα προγράμματα στον χώρο εργασίας για όσους επιθυμούν να αλλάξουν επάγγελμα, δεν είναι πολύ διαδεδομένες στις ευρωπαϊκές χώρες.

Εναλλακτικές κατευθύνσεις προς τη διδασκαλία. Προσχολική, πρωτοβάθμια και γενική (κατώτερη και ανώτερη) δευτεροβάθμια εκπαίδευση, 2011/12

Ελάχιστες χώρες θέτουν συγκεκριμένες προϋποθέσεις για την εισαγωγή στην αρχική κατάρτιση των εκπαιδευτικών

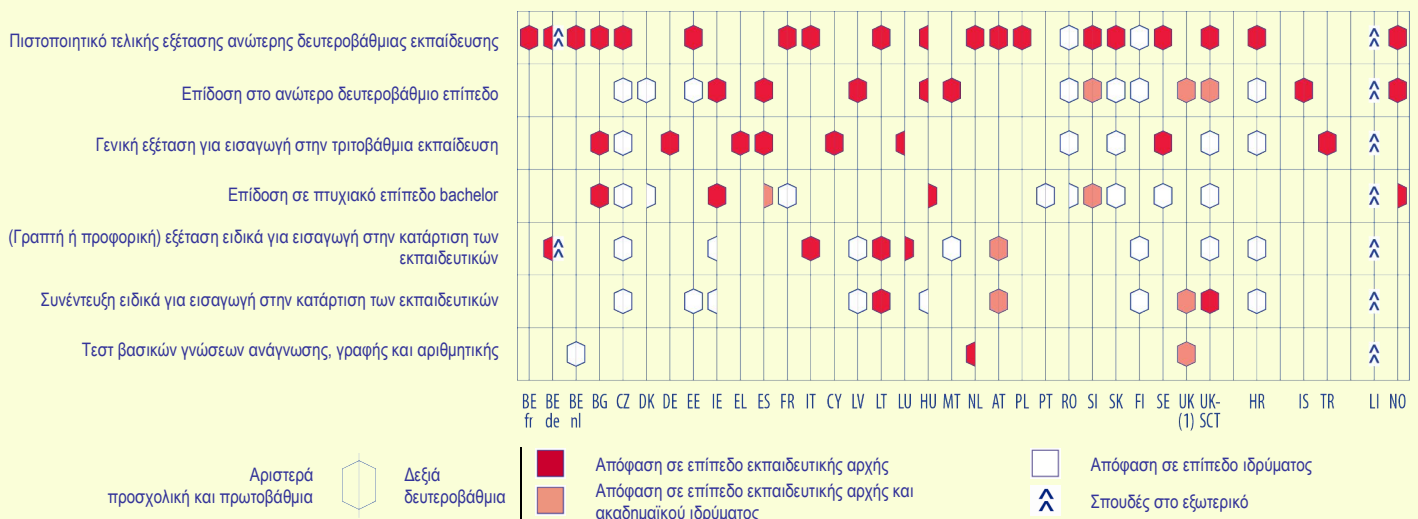
Η εισαγωγή στην αρχική κατάρτιση των εκπαιδευτικών σε ολόκληρη την Ευρώπη φαίνεται να διέπεται, ως επί το πλείστον, από γενικές προϋποθέσεις εισαγωγής στην ανώτατη ή τριτοβάθμια εκπαίδευση παρά από συγκεκριμένα κριτήρια επιλογής ή εισαγωγικές εξετάσεις που απευθύνονται ειδικά στην κατάρτιση των εκπαιδευτικών. Μόνο στο ένα τρίτο των ευρωπαϊκών χωρών ισχύουν ειδικές μέθοδοι επιλογής, όπως είναι οι δοκιμασίες επάρκειας ή συνεντεύξεις που επικεντρώνονται στα κίνητρα των υποψηφίων που επιλέγουν το εκπαιδευτικό επάγγελμα.

Σε πολλές χώρες, η εκπαιδευτική αρχή ρυθμίζει τις προϋποθέσεις εισαγωγής. Σε άλλες χώρες, πάλι, τα

ακαδημαϊκά ιδρύματα έχουν την ευχέρεια να θέτουν επιπλέον κριτήρια εισαγωγής πέραν των ελάχιστων απαιτήσεων που καθορίζονται σε κεντρικό επίπεδο. Μόνο στη Δανία, την Πορτογαλία, τη Ρουμανία, τη Σλοβακία και τη Φινλανδία η επιλογή εναπόκειται στην απόλυτη ευχέρεια των ιδρυμάτων. Για παράδειγμα, στη Φινλανδία οι εισαγωγικές εξετάσεις για τους εκπαιδευτικούς γενικής ειδίκευσης περιλαμβάνουν μια γραπτή εξέταση και μια δοκιμασία επάρκειας. Τα τελευταία χρόνια, παρατηρείται εντατικοποίηση της συνεργασίας των διαφόρων πανεπιστημίων στον τομέα της εισαγωγής των φοιτητών, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι προϋποθέσεις εισαγωγής στα προγράμματα κατάρτισης των εκπαιδευτικών συγκλίνουν περισσότερο.

Μέθοδοι/κριτήρια επιλογής για πρόσβαση στην αρχική κατάρτιση των εκπαιδευτικών.

Προσχολική, πρωτοβάθμια και γενική (κατώτερη και ανώτερη) δευτεροβάθμια εκπαίδευση, 2011/12

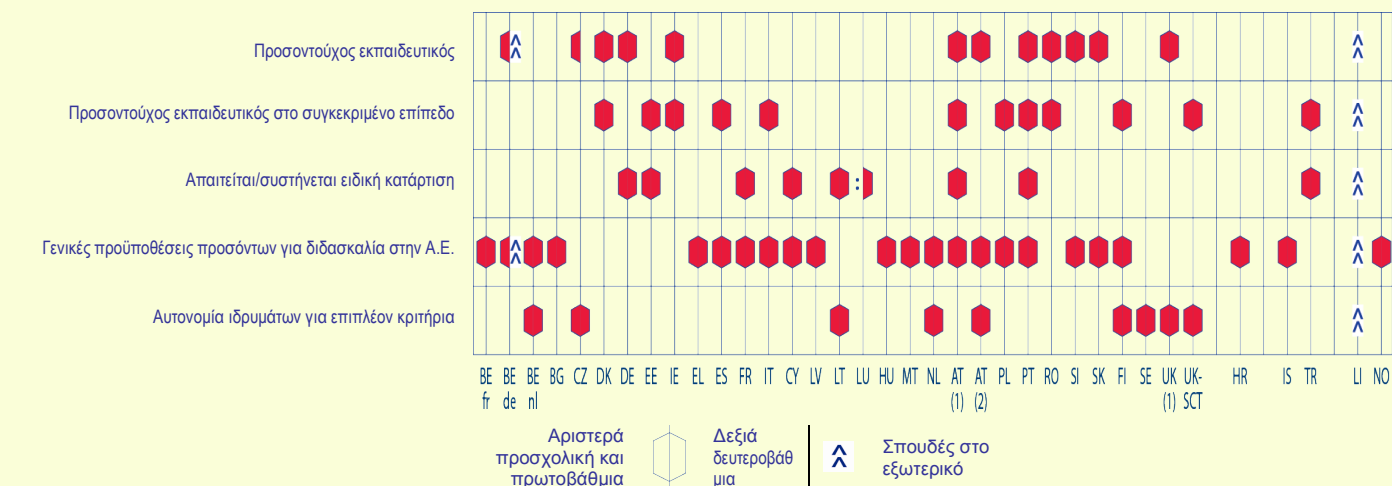

Τα προσόντα των εκπαιδευτών των υποψήφιων εκπαιδευτικών δεν διαφέρουν από εκείνα άλλων μελών του ακαδημαϊκού διδακτικού προσωπικού

Παρά την πολυμορφία των χαρακτηριστικών των εκπαιδευτών των υποψήφιων εκπαιδευτικών στην Ευρώπη, σε γενικές γραμμές, οι προϋποθέσεις γι' αυτή τη θέση δεν διαφέρουν από εκείνες που καθορίζονται για άλλα μέλη του διδακτικού προσωπικού στην ανώτατη εκπαίδευση. Μόνο στις μισές ευρωπαϊκές χώρες οι εκπαιδευτές των υποψήφιων

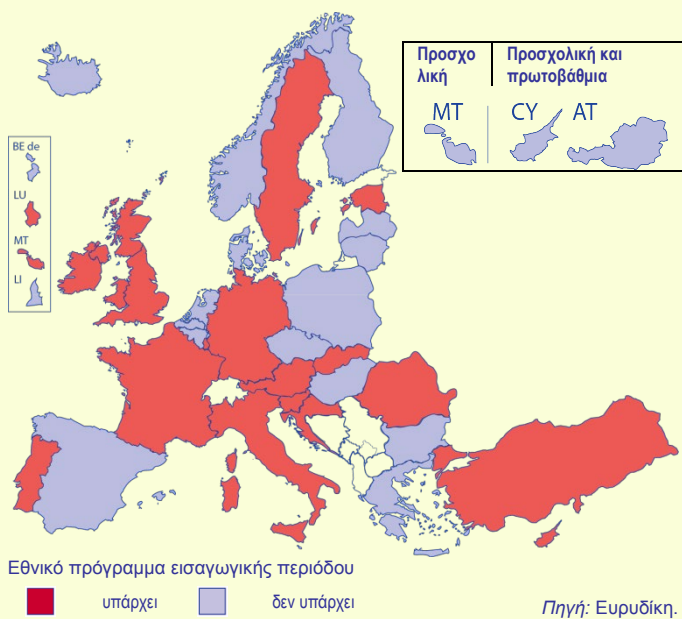
εκπαιδευτικών απαιτείται να κατέχουν και οι ίδιοι πτυχίο διδασκαλίας. Ωστόσο, αυτή η προϋπόθεση εξαρτάται, σε ορισμένες περιπτώσεις, από την εκπαιδευτική βαθμίδα για την οποία οι εκπαιδευτές προετοιμάζουν τους φοιτητές τους.

Προσόντα των εκπαιδευτών των υποψήφιων εκπαιδευτικών που προετοιμάζουν φοιτητές για διδασκαλία στην προσχολική, πρωτοβάθμια και γενική (κατώτερη και ανώτερη) δευτεροβάθμια εκπαίδευση, 2011/12

Πηγή: Ευρυδίκη.

Εθνικά προγράμματα εισαγωγικής περιόδου για νεοεισερχόμενους εκπαιδευτικούς στην προσχολική, πρωτοβάθμια και γενική (κατώτερη και ανώτερη) δευτεροβάθμια εκπαίδευση, 2011/12

Οι μισές ευρωπαϊκές χώρες εξακολουθούν να μην προσφέρουν προγράμματα εισαγωγικής περιόδου για τους νέους εκπαιδευτικούς

Οι νέοι εκπαιδευτικοί σίγουρα θα αντιμετωπίσουν προκλήσεις κατά τα πρώτα χρόνια της σταδιοδρομίας τους και επομένως, συχνά χρειάζονται αρχική στήριξη. Δομημένα προγράμματα εισαγωγικής περιόδου, σχεδιασμένα να προσφέρουν επιπλέον κατάρτιση και εξατομικευμένη βοήθεια και συμβουλές στους νεοεισερχόμενους εκπαιδευτικούς, ισχύουν πλέον και είναι υποχρεωτικά σε 17 χώρες ή περιοχές (Γερμανία, Εσθονία, Ιρλανδία, Γαλλία, Ιταλία, Κύπρος, Λουξεμβούργο, Μάλτα, Αυστρία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Σλοβενία, Σλοβακία, Σουηδία, Ηνωμένο Βασίλειο, Κροατία και Τουρκία). Μολονότι αυτά τα προγράμματα διαφέρουν στην οργάνωση - μερικά παρέχουν εξατομικευμένη βοήθεια και άλλα εστιάζουν στην κατάρτιση - όλα έχουν ως στόχο να βοηθήσουν τους νεοεισερχόμενους να προσαρμοστούν στο επάγγελμα και επομένως, να μειώσουν τις πιθανότητες οι εκπαιδευτικοί να εγκαταλείψουν το επάγγελμά τους πρόωρα.

Οι εκπαιδευτικοί εργοδοτούνται βάσει συμβάσεων παρά με καθεστώς δημοσίου υπαλλήλου καριέρας

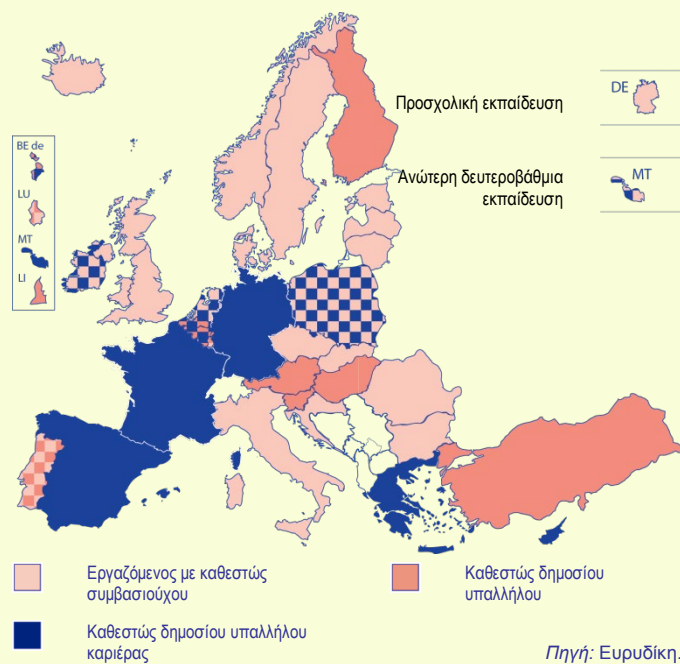
Στις μέρες μας, πολλοί εκπαιδευτικοί στην Ευρώπη εργοδοτούνται βάσει συμβάσεων. Πολλές χώρες, επίσης, προσφέρουν καθεστώς δημοσίου υπαλλήλου στους εκπαιδευτικούς τους, εντούτοις ελάχιστες είναι εκείνες που προσφέρουν καθεστώς δημοσίου υπαλλήλου καριέρας με εργοδότηση εφ' όρου ζωής ως τη μοναδική επιλογή εργοδότησης. Αυτή η επιλογή υφίσταται ως η μοναδική μορφή απασχόλησης μόνο στην Ισπανία, την Ελλάδα, τη Γαλλία, την Κύπρο, τη Μάλτα και τη Γερμανία. Αν και συνολικά οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί στις συμμετέχουσες ευρωπαϊκές χώρες εξασφαλίζουν συμβάσεις μονιμότητας μετά την πάροδο συγκεκριμένων ετών, σε κάποιες χώρες οι συμβάσεις απασχόλησης παραμένουν ορισμένου χρόνου. Σε μερικές περιπτώσεις, ακόμη και οι έμπειροι εκπαιδευτικοί εργάζονται βάσει συμβάσεων ορισμένου χρόνου.

Επιπλέον, φαίνεται πως οι εκπαιδευτικοί προσλαμβάνονται ολοένα και περισσότερο μέσω ανοικτών προσλήψεων απευθείας από τους εργοδότες τους, δηλαδή τα σχολεία ή τις τοπικές εκπαιδευτικές αρχές. Ελάχιστες χώρες διεξάγουν διαγωνισμούς ως τη μόνη μέθοδο πρόσληψης.

Όσο υψηλότερο το εκπαιδευτικό επίπεδο, τόσο μειώνεται ο αριθμός των γυναικών εκπαιδευτικών

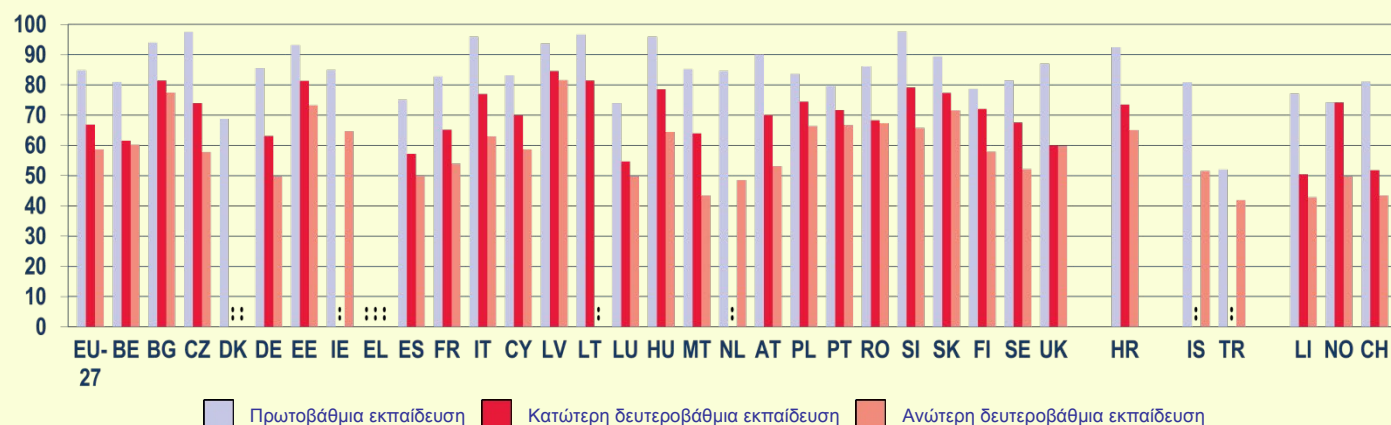
Στην ΕΕ, οι εκπαιδευτικοί αντιπροσωπεύουν σχεδόν το 2,1 % του ενεργού πληθυσμού, ποσοστό που ανέρχεται περίπου σε 5 εκατομμύρια εκπαιδευτικούς συνολικά. Εντός του επαγγέλματος, οι διαφορές μεταξύ των δύο φύλων είναι αρκετά εντυπωσιακές, με σημαντικά μεγαλύτερο μερίδιο γυναικών εκπαιδευτικών να καταγράφεται στις κατώτερες εκπαιδευτικές βαθμίδες. Κατ' ακρίβεια, σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, οι γυναίκες εκπαιδευτικοί υπερέχουν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Οι αναλογίες των γυναικών εκπαιδευτικών ποικίλλουν από 52 % στην Τουρκία μέχρι 68 % στη Δανία και πάνω από 95 % στην Τσεχία, την Ιταλία, τη Λιθουανία, την Ουγγαρία και τη Σλοβενία.

Τρόποι εργοδότησης για εκπαιδευτικούς στην προσχολική, πρωτοβάθμια και γενική (κατώτερη και ανώτερη) δευτεροβάθμια εκπαίδευση, 2011/12

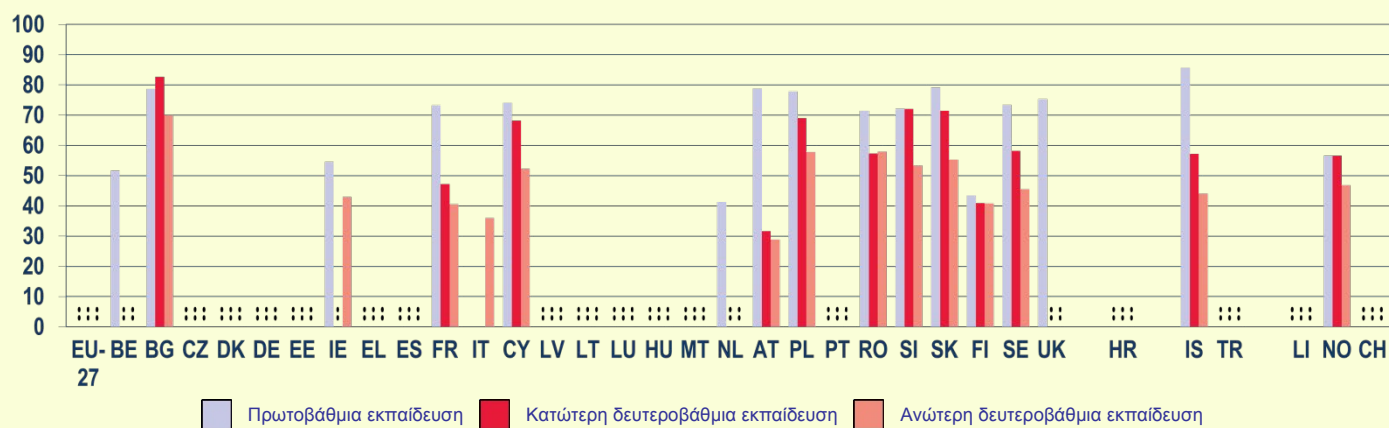

Στο ανώτερο δευτεροβάθμιο επίπεδο, ωστόσο, η γυναικεία παρουσία μειώνεται ραγδαία. Ιδιαίτερα στην Τσεχία, τη Γερμανία, την Αυστρία, τη Φινλανδία, τη Σουηδία και τη Νορβηγία, η γυναικεία παρουσία μειώνεται εντυπωσιακά. Η μεγαλύτερη μείωση καταγράφεται στη Μάλτα όπου το ποσοστό πέφτει από το 85,2 % στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση στο 43 % στο ανώτερο δευτεροβάθμιο επίπεδο. Ομοίως, σε χώρες για τις οποίες υπάρχουν δεδομένα, ως επί το πλείστον άνδρες ασκούν τη διαχείριση και στελεχώνουν διευθυντικές θέσεις σε σχολεία του δευτεροβάθμιου επιπέδου.

Ποσοστό ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, δημόσιος και ιδιωτικός τομέας, 2010

Ποσοστό ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΩΝ στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, δημόσιος και ιδιωτικός τομέας, 2010

Πηγή: Eurostat.

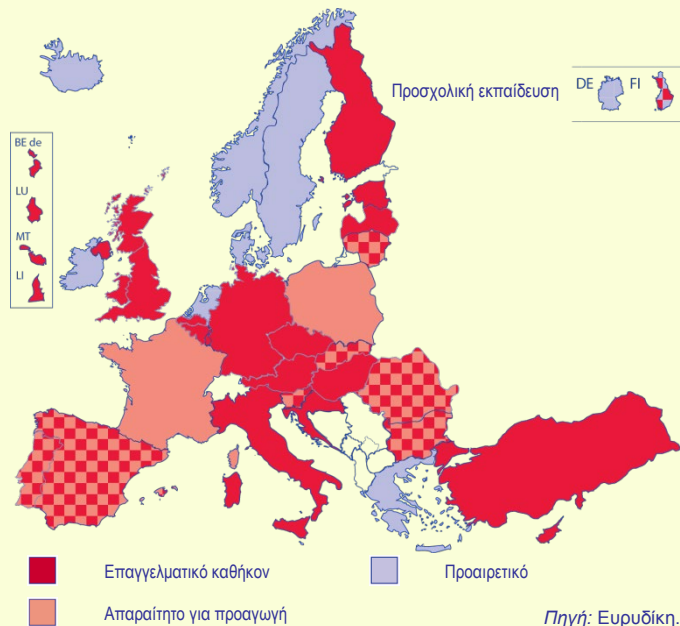
Οι θεσπισμένες ώρες εργασίας των εκπαιδευτικών είναι παρόμοιες με εκείνες άλλων επαγγελματιών

Οι εκπαιδευτικοί όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων στην Ευρώπη έχουν συμβατική υποχρέωση να εργάζονται τουλάχιστον 35-40 ώρες την εβδομάδα. Ωστόσο, οι ελάχιστες προβλεπόμενες ώρες διδασκαλίας διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών, καθώς κυμαίνονται από 12 ώρες την εβδομάδα στη Βουλγαρία και την Κροατία στο πρωτοβάθμιο επίπεδο μέχρι ακόμη και 36 ώρες στην Ισλανδία στην προσχολική εκπαίδευση. Ενώ οι περισσότερες χώρες και τα εκπαιδευτικά συστήματα έχουν πάγιες εργάσιμες ή καθορισμένες ώρες στις οποίες οι εκπαιδευτικοί πρέπει να είναι παρόντες στο σχολείο, πολύ λίγες ορίζουν τον εργάσιμο χρόνο

προσδιορίζοντας μόνο τον αριθμό των διδακτικών ωρών (γαλλόφωνη και γερμανόφωνη κοινότητα του Βελγίου και Λιχτενστάιν).

Ο συνολικός εργάσιμος χρόνος των εκπαιδευτικών περιλαμβάνει τον καθορισμένο ελάχιστο αριθμό ωρών που πρέπει να αφιερώνουν στην αίθουσα διδασκαλίας, τον χρόνο που αφιερώνουν στο σχολείο για συναντήσεις κ.λπ. και τον αριθμό των εργάσιμων ωρών που αφιερώνουν στην προετοιμασία και τη βαθμολόγηση.

Καθεστώς συνεχούς επαγγελματικής ανάπτυξης για εκπαιδευτικούς στην προσχολική, πρωτοβάθμια και γενική (κατώτερη και ανώτερη) δευτεροβάθμια εκπαίδευση, 2011/12

Πηγή: Ευρωδίκη.

Τα σχολεία συχνά οφείλουν να παρέχουν σχέδια επαγγελματικής ανάπτυξης για το διδακτικό τους προσωπικό

Οι πλείστες χώρες θεωρούν τη συνεχή επαγγελματική ανάπτυξη (ΣΕΑ) ως επαγγελματικό καθήκον των εκπαιδευτικών. Επιπλέον, σε κάποιες χώρες, η συμμετοχή σε προγράμματα ΣΕΑ αποτελεί απαραίτητο στοιχείο για την προαγωγή των εκπαιδευτικών σε επίπεδο επαγγελματικής ανέλιξης και μισθολογικών αυξήσεων.

Αυτό ισχύει στη Βουλγαρία, την Ισπανία, τη Λιθουανία, την Πορτογαλία, τη Ρουμανία, τη Σλοβενία και τη Σλοβακία. Σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, τα σχολεία οφείλουν να καταρτίζουν σχέδια ΣΕΑ για το σύνολο του σχολικού προσωπικού. Ωστόσο, σε λιγότερες από το ένα τρίτο των χωρών οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να έχουν εξατομικευμένα σχέδια.

Οι κατώτατοι βασικοί μισθοί των εκπαιδευτικών συχνά είναι χαμηλότεροι από το κατά κεφαλή ΑΕγχΠ (Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν) μιας χώρας

Στην πλειονότητα των χωρών, οι κατώτατοι μεικτοί βασικοί μισθοί των εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια και κατώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση είναι χαμηλότεροι από το κατά κεφαλή ΑΕγχΠ μιας χώρας. Στην ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, οι κατώτατες θεσπισμένες αποδοχές των εκπαιδευτικών είναι επίσης χαμηλότερες, αλλά αντιστοιχούν σχεδόν στο 90 % του κατά κεφαλή ΑΕγχΠ. Κατά γενικό κανόνα, οι χώρες που έχουν σχετικά χαμηλούς κατώτατους μισθούς στο πρωτοβάθμιο επίπεδο, έχουν, επίσης, τους χαμηλότερους θεσμοθετημένους μισθούς στην ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Τα επιδόματα που προστίθενται στον βασικό μισθό των εκπαιδευτικών μπορούν να τον αυξήσουν αισθητά. Τα επιδόματα που χορηγούνται συχνότερα στις ευρωπαϊκές

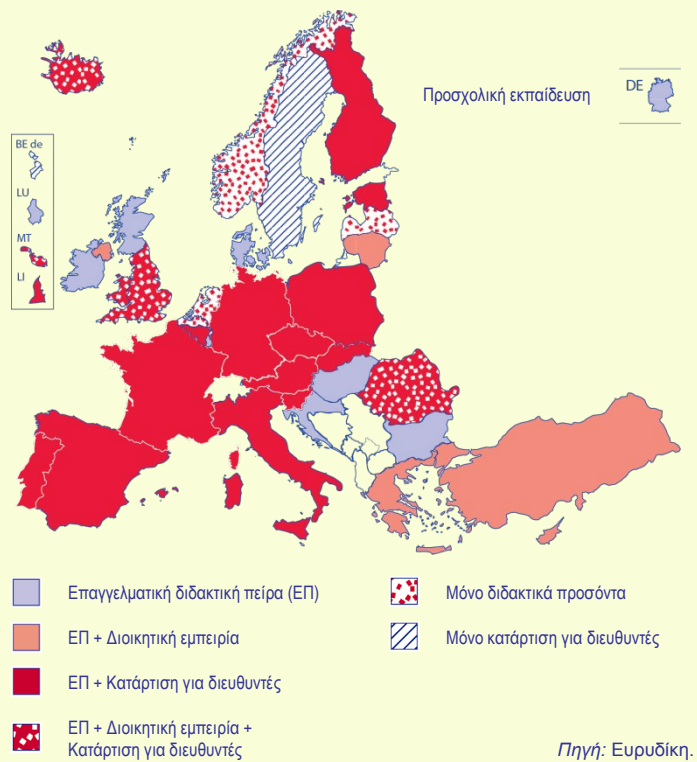
χώρες καταβάλλονται για επιπλέον ανάληψη ευθυνών, όπως είναι η συμμετοχή στη διαχείριση του σχολείου, ή για υπερωρίες. Μόνο οι μισές από τις εξεταζόμενες χώρες χορηγούν επιδόματα σε εκπαιδευτικούς που βασίζονται στη θετική διδακτική επίδοση ή στα αποτελέσματα των μαθητών.

Σε γενικές γραμμές, ο ανώτατος μεικτός μισθός των πεπειραμένων εκπαιδευτικών στην Ευρώπη είναι διπλάσιος από τον κατώτατο μισθό των νεοεισερχομένων. Ωστόσο, σε κάποιες χώρες, ενδέχεται να περάσει μια τριακονταετία μέχρις ότου οι εκπαιδευτικοί λάβουν τον ανώτατο μισθό.

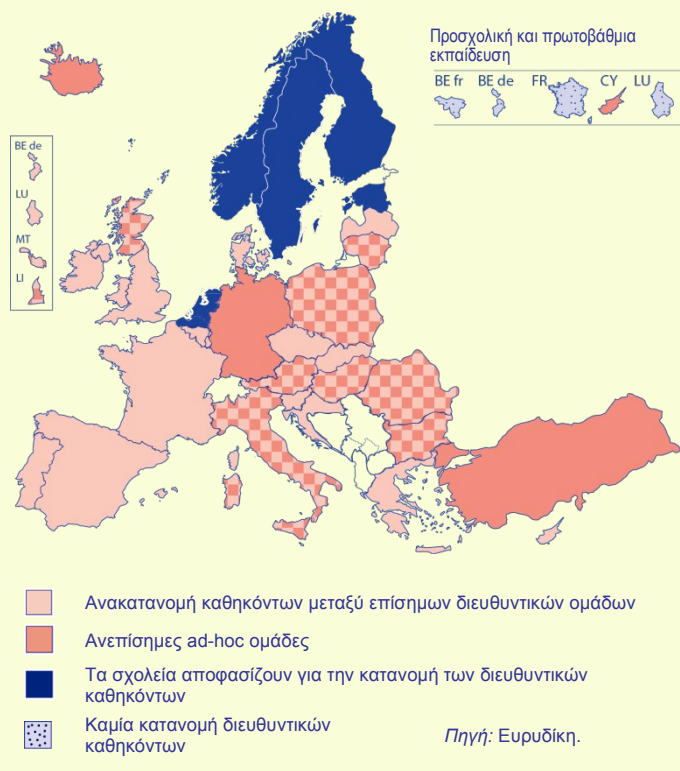
Σε πολλές χώρες απαιτείται συγκεκριμένη επιπλέον κατάρτιση για τη θέση του διευθυντή

Βασικός όρος για την προαγωγή ενός εκπαιδευτικού στη θέση του διευθυντή του σχολείου είναι γενικά η πενταετής διδακτική εμπειρία. Οι περισσότερες χώρες, ωστόσο, θέτουν έναν ή και περισσότερους επιπλέον όρους: οι μελλοντικοί διευθυντές πρέπει να έχουν είτε διοικητική εμπειρία είτε να έχουν λάβει ειδική κατάρτιση για τη στελέχωση διευθυντικών θέσεων. Ειδικά προγράμματα κατάρτισης για διευθυντές υπάρχουν σχεδόν παντού, ακόμη και σε χώρες όπου αυτού του είδους η κατάρτιση δεν αποτελεί προαπαιτούμενο. Επιπλέον, οι διευθυντές συχνά έχουν το επαγγελματικό καθήκον να συμμετέχουν σε δραστηριότητες ΣΕΑ στη διάρκεια του επαγγελματικού τους βίου.

Επαγγελματική πείρα και ειδική κατάρτιση που απαιτούνται επίσημα για την ανάληψη διευθυντικών καθηκόντων, από την προσχολική μέχρι την ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, 2011/12

Μορφές κατανομής διευθυντικών καθηκόντων στα σχολεία που προωθεί η ανώτατη εκπαιδευτική αρχή από την προσχολική μέχρι την ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, 2011/12

Τα διευθυντικά καθήκοντα στα σχολεία συχνά καταμερίζονται σε επίσημες διευθυντικές ομάδες

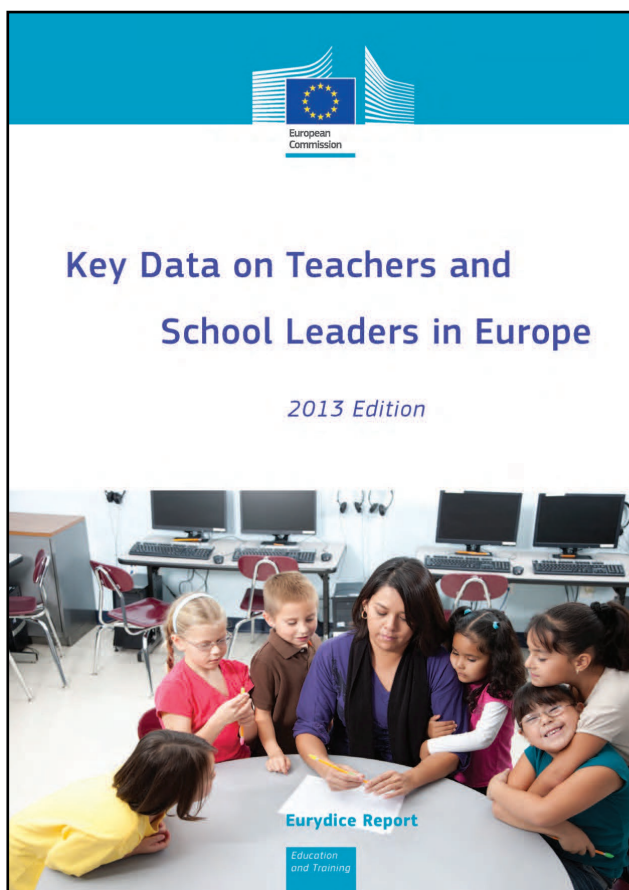
Στις περισσότερες χώρες, επίσημες διευθυντικές ομάδες επιμερίζονται τα σχολικά διευθυντικά καθήκοντα. Στις περισσότερες περιπτώσεις, αυτό σημαίνει ότι ένας ή περισσότεροι υποδιευθυντές και, μερικές φορές, ένας διοικητικός υπάλληλος ή λογιστής στηρίζουν το έργο του διευθυντή του σχολείου. Ο διορισμός ενός υποδιευθυντή γενικά εξαρτάται από το μέγεθος του σχολείου και την πολυπλοκότητα της οργάνωσης. Καινοτόμες προσεγγίσεις στη διεύθυνση του σχολείου, όπως είναι η κατανομή διευθυντικών καθηκόντων μεταξύ των εκπαιδευτικών ή μέσω της δημιουργίας ανεπίσημων ad-hoc διευθυντικών ομάδων, είναι μάλλον σπάνιες.

Σημείωση

Η κατανομή διευθυντικών καθηκόντων αναφέρεται σε μια ομαδική προσέγγιση στη στελέχωση της διεύθυνσης των σχολείων, όπου η σχετική ευθύνη δεν ασκείται μόνο από ένα άτομο, αλλά μπορεί να καταμεριστεί μεταξύ διαφόρων ατόμων εντός και πέραν του σχολείου. Η διεύθυνση του σχολείου μπορεί να περιλαμβάνει άτομα που ασκούν διάφορους ρόλους και λειτουργίες, όπως είναι οι διευθυντές, οι υποδιευθυντές και οι βοηθοί διευθυντές, διευθυντικές ομάδες, σχολικά διοικητικά συμβούλια και σχολικό προσωπικό που καταπίανεται με διευθυντικά καθήκοντα.

Καινοτόμες προσεγγίσεις στη διεύθυνση των σχολείων εξακολουθούν να είναι σπάνιες στην Ευρώπη.

Πλήρης μελέτη

http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/key_data_en.php/151EN.pdf

Η έκθεση διατίθεται σε έντυπη μορφή

κατόπιν υποβολής σχετικής αίτησης στη διεύθυνση eacea-eurydice@ec.europa.eu

*
* *

Περισσότερες σχετικές εκθέσεις του Δικτύου Ευρυδική:

- **Αριθμοί-Κλειδιά της Εκπαίδευσης στην Ευρώπη – έκδοση 2012**
http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/134EN.pdf
- **Key Data on Teaching Languages at Schools in Europe 2012**
http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/143EN.pdf
- **Teachers' and School Heads' Salaries and Allowances in Europe, 2011/12**
http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/facts_and_figures/salaries.pdf
- **Recommended annual taught time in full-time compulsory education in Europe**
http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/facts_and_figures/taught_time_EN.pdf